

Psalm 19

1 Voor de koorleider. Een psalm van David.

Een psalm van David, voor de leider van het koor en orkest die zorg dragen voor de tempelzangen.

Deze psalm bestaat uit twee gedeelten van geheel verschillende inhoud.

De verzen 2 t/m 7 bezingen de heerlijkheid van God in de schepping, in de natuur en de verzen 8 t/m 15 beschrijven de heerlijkheid van God in zijn woord en wet.

Men kan de grootheid van God wel in de natuur zien, maar Hij openbaart zich door zijn Woord.

2 De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen.

Het is een "vertellen" zonder woorden, maar toch verkondigen de hemelen Gods eer en het

uitspansel verkondigt ook het werk van Zijn handen.

Alle mensen op de aarde kunnen dat zien en daarom hebben zij geen verontschuldiging. Er staat in Romeinen 1:19/21 het volgende:

Daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard.

Wat van Hem gekend kan worden, zien de mensen in de schepping. Het is openbaar, ja God heeft het hun geopenbaard.

20 Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.

Met het verstand is te doorzien, dat er een scheppende God is geweest. Een zon die opgaat en ondergaat in totaal 24 uur. De maan als een licht voor de nacht.

De miljoenen sterren; en ook het unieke menselijke lichaam.

Ja, zegt David in Psalm 139:14
Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid, wonderbaar zijn uw werken, mijn ziel weet dat zeer wel.

Psalm 19:3 De dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht.

De dag vult al sprekend – zonder woorden – de dag in. Des morgens begint die sprake al met zonsopgang en aan het eind van de dag eindigt de sprake met de zonsondergang.

De nacht begint met schemering; de eerste sterren worden zichtbaar; de avondster (Venus) verschijnt aan de westelijke kant van de hemel.

En Venus is een morgenster in de morgen aan de oostelijke hemel. Er zijn hoge bergen van wel 11 km. hoog op Venus hebben geleerden ontdekt.

4 Het is geen sprake en het zijn geen woorden, hun stem wordt niet vernomen

Het is een sprake zonder woorden en in volkomen stilte.

5 Toch gaat hun prediking uit over de ganse aarde en hun taal tot aan het einde der wereld.- Hij heeft daarin een tent opgeslagen voor de zon.

De zee wordt vergeleken met een tent waar de zon in weg zakt.

6 Die is als een bruidegom die uit zijn bruidsvertrek treedt, jubelend als een held om het pad te lopen.

En 's morgens wordt de zon vergeleken met een bruidegom die tevreden en jubelend als een held begint aan zijn loop. Als de zon opstijgt in het oosten, lijkt het alsof hij uit een bruidsvertrek treed.

7 Van het ene einde des hemels is haar opgang en haar omloop tot het andere einde; niets blijft verborgen voor haar gloed.

We zien dus in de schepping de majesteit van de Schepper. Echter, door de zondeval is er ook leed onder de dieren en het ene beest verslind het andere.

Voor de zondeval was de schepping volmaakt en zeer goed. Na de zondeval niet meer.

En nu volgt een beschrijving van de heerlijkheid van Gods wet.

8 De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel. Jacobus spreekt in zijn brief over de volmaakte wet der vrijheid. Dat lezen we in Jacobus 1:25 waar staat:

Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen.

De volmaakte wet is die der vrijheid waarbij niets moet maar alles mag, wat het goede en positieve betreft.

Om ons te verdiepen en dat is een mooi woord, in de volmaakte

wet, die der vrijheid en dan niet als een vergeetachtig hoorder, maar als een werkelijke dader.

Dan zijn we zalig (en dat wil zeggen: gelukkig en blij) in ons doen.

De kerntekst van deze psalm lezen we vast, die staat in vers 15:

15 Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o Here, mijn rots en mijn verlosser.

Hoe goed is het je te verdiepen in zo'n woord. Niet als iets wat moet, maar een uiting van het verlangen in je hart om het zo te hebben.

We gaan terug naar vers 8:

De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel.

Die volmaakte wet, die der vrijheid, is een verkwikking voor de ziel.

En dan vers 8b:

De getuigenis des Heren is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige.

Gods woord is betrouwbaar en schenkt ons wijsheid.

Psalm 19 vers 9 :

De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des Heren is louter, het verlicht de ogen.

Het woord verlicht ons en geeft ons levensvreugde; zijn woorden verheugen het hart.

10 De vreze des Heren is rein, voor immer bestendig; de verordeningen des Heren zijn waarheid, altegader rechtvaardig.

Het woord blijft voor eeuwig; het is voor immer bestendig. Zijn woorden zijn "altegader" rechtvaardig. Dat is een ouderwet woord en betekent: ze zijn allemaal samen rechtvaardig en goed.

11 Kostelijker zijn zij dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter

dan honig, ja dan honigzeem uit de raat.

Gods woord is kostbaarder dan veel fijn goud.

Een andere vertaling zegt: uw woord is kostbaarder dan een schat van het edelste goud. En het smaakt beter dan de beste honing.

12 Ook laat uw knecht zich daardoor ernstig vermanen; in het houden ervan ligt rijke beloning.

David, de knecht van de Heer, staat open voor vermaningen. David neemt het serieus met Gods woord en vermaningen. En – zo zegt hij – in het houden van de geboden ligt een rijke beloning.

13 Afdwalingen, wie bemerkt ze?

Wie bemerkt zijn eigen afdwalingen? Daarom mogen we dankbaar zijn als iemand ons op onze afdwalingen wijst, hoewel dit soms weerstanden in ons kan oproepen.

Spreek van de verborgene mij vrij.

David doet een beroep op Gods barmhartigheid. Verborgene afdwalingen kunnen niet aangerekend worden. De onopzettelijke zonden, waarvan men zich niet bewust was, werden onder het oude verbond ook vergeven.

14 Behoed ook uw knecht voor overmoed, laat die over mij niet heersen; dan ben ik onberispelijk en vrij van grove overtreding.

Een gebed van David om be waard te mogen blijven voor hoogmoed en overmoed. God immers wederstaat de hoogmoedigen maar de nederigen geeft Hij genade, zoals Jacobus 4:6 zegt.

En tenslotte onze kerntekst:

15 Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o Here, mijn rots en mijn verlosser.

Het gaat om de woorden van mijn mond en de overleggingen

van mijn hart. Men kan zeggen: het is een gebed voor onszelf.

Wat een kracht is er ook in dit woord.

Wat een prachtig gebed, dat ook wij aan het begin van een nieuwe dag mogen uitspreken.